

Sygn. akt IX Ka 1559/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach, IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Opozda-Kałka

Protokolant: sekr. sądowy Anna Misztal

przy udziale oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2013 r.

sprawy **M. B.**

obwinionego o wykroczenie z art. 92 a kw

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Skarżysku Kamiennej

z dnia 19 sierpnia 2013r. sygn. akt II W 779/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania za II instancję.

Sygn. akt IX Ka1559/13

UZASADNIENIE

Obwiniony M. B. stanął pod zarzutem tego, że:

w dniu 23 kwietnia 2013 r ok. godz. 14:50 na ul. (...) w S.- K., kierując pojazdem F. o nr rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość jazdy o 25 km/h, tj. o wykroczenie z art. 92 a k.w.

Sąd Rejonowy w Skarżysku- Kamiennej wyrokiem wydanym w dniu 19 sierpnia 2013 r. w sprawie sygn. akt II W 779/12 uznał obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego wykroczenie z art. 92a k.w. i za to na podstawie art. 92a k.w. w zw. z art. 24 § 1 i 3 k.w. wymierzył mu karę 250 złotych grzywny. Na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 130 złotych z tytułu kosztów postępowania, w tym 30 złotych z tytułu opłaty.

Apelację od wyroku wniósł obrońca obwinionego, który zarzucił zaskarżonemu wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż funkcjonariusz Policji dokonujący pomiaru prędkości pojazdu obwinionego M. B. przeprowadzony był poprawnie i urządzeniem umożliwiającym stwierdzenie prędkości pojazdu prowadzonego przez obwinionego.

Formułując zarzut jak wyżej skarżący wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie obwinionego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy obwinionego nie jest zasadna i na uwzględnienie nie zasługuje.

Wbrew zarzutowi skarżącego Sąd dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, które w sposób oczywisty pozwalają na przypisanie obwinionemu zarzucanego mu wykroczenia.

Z zeznań przesłuchiwanych świadków: K. E. i D. P. wynika, iż obwiniony w dniu 23 kwietnia 2012 r. kierując pojazdem marki F. o nr rej. (...) w S. przekroczył dozwoloną prędkość o 25 km/h.

Brak jest jakichkolwiek podstaw ku temu, żeby kwestionować wiarygodność zeznań w/w świadków. Są to osoby obce dla obwinionego, które nie mają żadnych podstaw ku temu, żeby bezpodstawnie obciążyć obwinionego.

Skarżący kwestionując ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji nie przytoczył żadnych argumentów, które podważałyby tok rozumowania Sądu prowadzący do tych ustaleń.

W tym stanie rzeczy, uznając jednocześnie, iż wymierzona obwinionemu kara nie razi swą surowością, w oparciu o przepis art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 109 kpow zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

O kosztach postępowania za II instancję orzeczono na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpow.

SSO Ewa Opozda - Kałka